

[Prieme.]

Lande, var af saa overordentlig stor Værdi for Landet, at man i udstrakt Grad ydede disse Firmaer Eksportkreditter. De samme Firmaer er senere hen — paa Grund af Indførelse af Valutarestriktioner i andre Lande i Lighed med dem, vi har — kommet i den Situation, at de ikke fremtidig kunde gøre disse Eksportforretninger, medmindre det skete paa Vareudvekslingsbasis.

Nogle af de paagældende Firmaer er imidlertid saa kommet i Forbindelse med Firmaer i — jeg kan godt nævne Landet — Italien, der ønskede at eksportere Varer til Danmark, som overhovedet ikke fabrikeres her i Landet. Det drejede sig om en Maskineksporther fra Landet, hvortil Staten ydede Eksportkredit, og som foregik ved Afbetaling over flere Aar. I Efteraaret 1934 fandt man altsaa, at denne Eksport var saa ønskelig, at Staten ikke alene garanterede gennem Eksportkredit, men ogsaa belastede Landets Valutareserver dergennem, at denne Eksport blev betalt gennem Afbetaling i Løbet af 1—2 Aar. Men denne Forretning kunde altsaa efter Januar kun finde Sted gennem Vareudveksling.

Et af disse Firmaer fandt saa et Firma, der var villigt til straks at indløse de Veksler, som blev udstedt. Statens Eksportgaranti kunde bortfalde, Landets Valuta skulde ikke belastes paa den Maade, som den blev det gennem Afbetalingen. Det paagældende Firma har søgt i Begyndelsen af Januar Maaned — jeg tror, jeg tør fastslaa, at der i dette Tilfælde baade var Tale om en ekstra Eksport og om en Import, der drejede sig om Varer, der ikke kunde fabrikeres her i Landet og derfor vel ikke kan skade hverken under det ene eller det andet Forhold, en Vare, om hvilken der, saa vidt mig bekendt, ikke foreligger Aftaler med andre Lande. Som sagt, jeg tror, at der i hvert Fald for dette Forholds Vedkommende nok har været Anledning til at vise samme Velvilje over for det paagældende Firma, naar det nu kunde gøres uden Eksportkredit og uden at belaste Valutaen, som man viste i 1934.

Naar den højtærede Minister nævnte Smøreksporthen her fra Landet og de Ønsker, der er fremsat om Vareudveksling til Amerika, saa forstaar jeg godt, at Ministeren kom ind paa dette specielle Spørgsmaal, for jeg ved, at der er sket mange Henvendelser til den højtærede Minister. Jeg er enig med Ministeren i — og det har jeg baade fra Tingets Talerstol og skriftligt givet Udtryk for —, at den Eksport af danske Landbrugsprodukter, der er skabt,

skal ske til legitime Priser; men i Februar Maaned var Forholdet det, at Smør kunde eksporteres til Amerika i hvert Fald til nogenlunde samme Pris, som opnaaedes paa andre Markeder, og jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg over for den højtærede Minister siger, at det dengang fra mange Eksportfirmaer blev hævdet over for Ministeren, at saafremt de Vareudvekslingsforretninger, der var ønsket med Smør til Amerika, ikke blev bevilget, vilde det bevirke Fald i Smørprisen i England.

Selv om jeg har nævnt mit principielle Synspunkt med Hensyn til denne Eksport af Landbrugsvarer, maa jeg dog sige, at naar der indtræffer en saa ganske enestaaende Situation som den, der indtraf i Februar Maaned med Hensyn til Smøreksporthen til Amerika, tror jeg alligevel, at man — og jeg tror, den højtærede Minister i Særdeleshed — havde gjort klogt i at lytte en lille Smule til de Røster, der lød fra Sagkundskabens Side om denne Smøreksporthen til Amerika paa Varekompensationsbasis for Amerika, selv om et ringe Tab vilde være opstaaet for de faa Dritler, det her drejede sig om, sammenlignet med det betydelige Antal Dritler, der gaar til England. Jeg tror, at Sagkundskaben ogsaa har givet Udtryk over for Ministeren for, at den Mindrepris, man vilde faa for Smøreksporthen til Amerika, utvivlsomt vilde indvindes meget let ved, at Prisen kunde holdes i England.

Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Vareudvekslingsansøgninger og de Vareudvekslingsforretninger, der skal bevilges, meget nøje maa gennemgaaes. Men naar man ser hen til Bestemmelserne i Fjor, hvor Vareudvekslingsforretninger blev gjort udelukkende af Nationalbankens Valutakontor, meget ofte uden at forespørge hverken den ene eller den anden Erhvervsorganisation, saa tror jeg ikke — selv om jeg ikke her skal komme ind paa nogen dyberegaaende Kritik af et Forhold, der ligger saa langt tilbage —, at jeg gaar nogen for nær, naar jeg siger, at der i 1934 fandt mange Vareudvekslingsforretninger Sted, som ikke vilde kunne finde Sted i Aar, hvis vi havde haft de Bestemmelser, som jeg tror, Ministeren vil indrømme, at jeg har været medvirkende til at faa indført i den Lov, der er gældende i Dag. Men netop derfor synes jeg, at det Ansvar, den højtærede Minister har paataget sig ved ikke at behandle det store Antal Vareudvekslingsforretninger og ved at lade alle de Mennesker, som i Henhold til bestaaende Lov har ansøgt om disse Bevillinger,